

**СПОСТЕРЕЖЕННЯ НАД АНТРОПОНІМІЄЮ ЖИТОМИРЩИНИ
ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ XVII ст.**

Історично змінна форма іменування особи являє особливий інтерес для історичної антропоніміки: пам'ятки письменства демонструють, як від століття до століття змінювалася форма називання особи [1: 11].

Актові книги гродських, земських та підкоморських судів Правобережної України містять цінний матеріал для вивчення української антропонімії. Дані цих книг неодноразово залучалися дослідниками для антропонімічних студій. І все ж нові, раніше не використовувані документи дають і новий фактаж.

Метою нашої роботи є опис структури і складу антропонімів, фіксованих в актовій книзі Житомирського гродського уряду 1605 року, опублікованій у збірниках “Ділова мова Волині і Наддніпрянщини XVII століття” та “Волинь-Житомирщина” № 2 за 1999 рік.

Від індоєвропейської епохи слов'яни успадкували антропонімічну систему, за якою називання людини у суспільстві здійснювалося за допомогою імені без будь-яких додаткових засобів. Така система протягом тисячоліть відповідала потребам соціуму у визначенні його членів. З появою писемності цей споконвічний звичай однослівного найменування особи є провідним, хоча на периферії антропонімічної системи вже відзначаються найменування з двох або більше лексем [2: 187]. Аналізована пам'ятка показує, що єдиної норми документального іменування особи на початку XVII століття в Україні ще не було, домінуючими є двокомпонентні іменування, прикладів на однокомпонентні та трикомпонентні способи номінації особи небагато, інколи зустрічаються чотири- та п'ятикомпонентні й описові іменування.

Приймаючи традиційний спосіб групування іменувань за кількістю компонентів, виходимо від форм номінації особи одночленними, двочленними, тричленними і описовими (чотири- й п'ятичленними) формулами.

Особові імена, на думку В. М. Михайлова, утворюють стійкий національно характерний фонд одиниць, в основній своїй частині

відомий усьому народу, і входять до найбільш активної лексики національної мови [3: 71].

Чоловічі імена.

Слід зазначити, що в пам'ятці абсолютно превалюють християнські імена. Варіативність ряду антропонімів свідчить про їх адаптовану форму та частоту вжитку:

Адам (I, 34)¹, Адамец (II, 19), Александеръ (I, 41зв.), Александер (III, 23), Александро (37), Амьбрози(и) (III, 15), Андре(и) (IV, 50), Андрѣ(и) (II, 23 зв.), Андри(и) (II, 25), Анъдры(и) (IV, 6 зв.), Андре(и)ко (II, 19 зв.), Андрушко (II, 19 зв.), Анътони(и) (III, 27), Антон (III, 24 зв.), Артем (II, 34), Афанась (Офанас) (II, 37), Бартко (I, 5), Ба(р)то(ш) (IV, 50 зв.), Болжич (II, 20), Борис (II, 19 зв.), Борыс (I, 17 зв.), Вакум (II, 19), Вален(т) (IV, 93), Валенти(и) (III, 9), Валенты(и) (III, 33), Валентин (I, 42 зв.), Валериан (III, 10), Валериян (I, 33 зв.), Васил (II, 20 зв.), Василь (I, 34), Василе(и) (IV, 53), Васко (I, 35), Владислав (III, 17), Гаврило (III, 37), Гарасим (II, 41), Григори(и) (I, 36), Григоре(и) (I, 3), Григор (II, 37), Гри(н)-ко (II, 19), Гри(ц) (II, 37), Грицко (II, 19), Гришко (II, 19 зв.), Грыгор (IV, 52), Гры(ш)ко (IV, 61), Даниел (II, 3 зв.), Данило (II, 19 зв.), Демид (II, 19 зв.), Демко (II, 19), Денис (II, 34), Дмитъро (II, 96), Дмитер (I, 16 зв.), Митко (II, 34), Дядко (II, 19 зв.), Евтух (II, 19), Евхим (Евфим) (I, 21), Ереми(и) (II, 19 зв.), Еремияш (Єремияш) (III, 35), Ероним (III, 30 зв.), Еры(и) (III, 10 зв.) Есиф (IV, 66), Жеско (II, 19), Иван (I, 37 зв.), Ива(н)ко (IV, 64), Игнаци(и) (III, 14) Игнат (II, 19зв.), Иля (II, 19 зв.), И(л)ко (II, 19), Илюта (II, 20 зв.), Иса(и) (II, 19), Калина (II, 48 зв.), Карпо (II, 33 зв.), Карпъ (II, 20 зв.), Кирило (IV, 14 зв.), Клим (II, 20 зв.), Корни(и) (II, 20 зв.), Константы(и) (III, 9 зв.), Костентин (I, 44 зв.), Конъдрат (III, 20 зв.), Криштоф (II, 29), Крыштоф (II, 32 зв.), Криш[тоф] (Крыско) (II, 32), Кузма (I, 29 зв.), Куземка (II, 20 зв.), Курило (Курыло) (IV, 58), Лаврин (II, 34), Лесь (II, 47 зв.), Ливон (II, 34), Лукян (II, 19 зв.), Лукаш (I, 32), Макар (I, 1), Макары(и) (III, 35), Махим (IV, 64), Марек (Марек) (II, 6 зв.), Маско (II, 19 зв.), Мате(и) (I, 20),

¹ Тут і надалі після антропоніма в дужках римськими цифрами вказується на відповідну актову книгу (I — 1605 р.; II — 1609 р.; III — 1648 р. у збірнику “Ділова мова Волині і Наддніпрянщини” та IV — 1605 р. у збірнику “Волинь-Житомирщина”) після коми — на аркуш оригіналу.

Матеуш (Метеуш) (I, 3 зв.), Матис (II, 29 зв.), Матияш (II, 34 зв.), Матис (II, 19), Матяш (I, 42 зв.), Ма(т)фе(и) (IV, 53 зв.), Маце(и) (III, 14 зв.), Мартинъ (I, 14 зв.), Мартинец (II, 19), Марти(м) (IV, 51), Мартишко (I, 35), Микита (II, 31 зв.), Миклуш (I, 37 зв.), Микола(и) (I, 7), Микула (I, 34), Минко (I, 23), Миско (II, 35 зв.), Миха(и)ло (II, 19 зв.), Миха(л) (I, 41 зв.), Михалко (I, 7), Мишко (II, 19), Михно (I, 36), Мо(и)сѣ(и) (II, 34), Мо(и)се(и) (II, 20), Моке(и) (II, 19 зв.), Назар (III, 16), Наум (I, 45 зв.), Нестер (I, 7), Никон (II, 19 зв.), Ничипор (II, 20), Озарко (III, 25 зв.), Овде(и) (II, 19 зв.), Олешко (II, 19 зв.), Олисе(и) (II, 19 зв.), Омелко(II, 19 зв.), Омелян (II, 19), Онани(и) (I, 36 зв.), Онацко (II, 19), Ониси(м) (IV, 56 зв.), Ониско (I, 31), Онофре(и) (I, 26 зв.), Опанась (I, 30), Остап (II, 20), Остапко (I, 39 зв.), Остафиян (I, 3 зв.), Оско (II, 20 зв), Орешко (II, 20 зв.), Павель (IV, 53 зв.), Па(в)ло (IV, 50), Панюта (I, 13 зв.), Пархом (II, 19), Пашко (II, 19), Петръ (II, 19 зв.), Петро (II, 36), Петроня (III, 23 зв.), Пилипъ (II, 20 зв.), Пилко (II, 20 зв.), Прокоп (II, 19 зв.), Процик (II, 19 зв.), Радивон (I, 7), Роман (I, 17 зв.), Рослав (II, 9), Савостян (II, 41), Савка (II, 20 зв.), Сак (I, 30), Само(и)ло (I, 36), Самон (IV, 52), Самуель (I, 46), Самуе(л) (II, 5), Себестиян (III, 20), Селивестр (I, 47 зв.), Селивестр (III, 23), Семен (Семян) (I, 20), Семень (III, 32), Сенко (II, 20), Серафи(н) (II, 31), Серге(и) (I, 12 зв.), Сидор (II, 19 зв.), Симон (II, 19), Солтан (Сольтан) (I, 29 зв.), Степан (Стефан) (I, 5 зв.), Стецко (II, 15), Теодор (III, 7 зв.), Теофиля (IV, 24), Терешко (II, 20), Тимон(II, 20), Тимофе(и) (II 42 зв.), Тимошко (I, 35), Тимош (II, 23), Тишко (II, 27), Томаш (III, 14), Трофим (II, 34), Устим (II, 33 зв.), Улас (III, 16), Федор (II, 31), Федко (II, 20 зв.), Феде(и) (II, 41), Филон (II, 44), Халеле(и) (II, 19 зв.), Хале(и) (I, 45 зв.), Хазко (I, 27 зв.), Харко (II, 20 зв.) Хилимон (II, 20), Хилко (I, 35-35 зв.), Хилеш (II, 19 зв.), Хома (II, 19), Шимон (III, 22), Юзеф (II, 34 зв.), Юре(и) (III, 23 зв.), Юри(и) (II, 3), Юр(к)о (Юр) (IV, 56), Ю(с)ко (II, 19 зв.), Юхим (IV, 54), Яким (II, 34), Якимец (II, 19), Яковъ(I, 28), Яковец (II, 34), Якуб (II, 31), Янь (IV, 55), Янко (II, 19), Януш (I, 41 зв.), Ярема (I, 34 зв.), Ярмола (II, 19 зв.), Яроним (I, 41 зв.), Ярошъ (I, 28 зв.), Яско (II, 19 зв.), Яцько (I, 46 зв.), Яхим (I, 24), Яшко (I, 24).

Споконвічних українських імен у пам'ятці зафіксовано кілька:

Богдан (II, 19 зв.), Богданец (II, 19 зв.), Богуш (I, 17 зв.), Богушко (IV, 65 зв.), Ждан (II, 34), Жданец (II 20 зв.), Ласко (II, 20 зв.), Радко (II, 20 зв.), Станислав (I, 47), Стас (II, 19 зв.), Стаско (II, 33 зв.), Стась (II, 44 зв.).

Давні слов'янські антропонімічні форманти активно використовуються для творення варіантів християнських імен. Взаємний вплив і взаємне пристосування церковного і давньоруського іменника виявилися в загальних принципах утворення скорочених форм імен від імен довгих і незручних для повсякденного вжитку [4: 176].

Окрему групу становлять єврейські імена: Абрамъ (I, 26 зв.) Аврам (II, 19), Кгершон (II, 32), Гошко (III, 13), Доя (IV, 52), Език (III, 13), Зелко (II, 32), Жеско (II, 19), И(ц)ко (IV, 60 зв.), Куць (II, 19 зв.), Ле(ц) (IV, 60 зв.), Маер(III, 13), Фа(и)дыш, Фа(и)ндиш (IV, 53).

Серед інших, запозичених внаслідок різних контактів імен відзначимо:

А(р)тю(х) (IV, 58), Балцер (I, 7 зв.), Баки(и) (III, 24), Баркоц (III, 34 зв.), Вацьлав (III, 22), Ве(ц)лав (IV, 56 зв.), Винценты(и) (I, 46), Во(и)ткъ (I, 25 зв.), Во(и)тех (I, 20 зв.), Ганус (I, 36 зв.), Гацко (II, 20 зв.), Дахно (I, 33), Каспр (III, 13), Каспар (II, 42 зв.), Кгабриел (III, 23), Крикгер (I, 42), Киприк (II, 19), Кириш (II, 19), Лазар (III, 25 зв.), Лев (Левъ) (I, 8 зв.), Левко (II, 19), Марек (Марек) (II, 6 зв.), Маско (II, 19 зв.), Олбрыхт (II, 40 зв.), Олихвир (I, 31), Сахно (II, 44 зв.), Солтан (I, 29 зв.), Фридрих (Фрыдрихъ) (I, 20), Хасим (II, 20 зв.), Хале(и) (I, 45 зв.), Хецко (I, 23).

Це, переважно, поліські шляхетські імена, рідше селянські Гацко, Левко, Маско.

Жіночі імена представлені значно вужче:

Анна (II, 41 зв.), Барбара (III, 22), Галена (II, 17 зв.), Ганна (I, 7), Гата (Хата) (II, 20), Доротія (II, 21), Ева (II, 2 зв.), Зофія (I, 32 зв.), Зофія (I, 2 зв.), Зофѣя (II, 28 зв.), Йотозія (III, 13), Катарина (III, 29), Катарына (III, 22), Катерина (III, 17), Катерына (IV, 53), Кристына (Крыстына) (III, 7), Марина (III, 17 зв.), Маруша (II, 33 зв.), Марушка (II, 20 зв.), Маря (I, 47 зв.), Настазія (III, 17 зв.), Настазя (IV, 68), Настася (I, 14 зв.), Овдоця (II, 48 зв.), Олена (III, 35), Полагя (I, 17 зв.), Полоня (II, 1), Про(с)ка (IV, 50), Радоха

(I, 7), Райна (III, 35), Стеця (I, 14), Татьяна (I, 14 зв.), Томила (I, 14 зв.), Федора (II, 22 зв.), Ядвигга (II, 51).

Поряд з такими іменами зустрічаються однокомпонентні номінативи з суфіксом -их-, який вказує на заміжню жінку по відношенню до її чоловіка (так іменувалися тільки піддані): Волошиниха (II, 34), Гаврилиха (II, 20), Іваниха (II, 20), Олихвириха (III, 25 зв.), Опанасиха (II, 20 зв.), Пишчиха (II, 19 зв.), Харитониха (II, 19), Хомиха (II, 20 зв.), Шевелиха (II, 20), Янкова (I, 33 зв.).

Переважає більшість прізвищ, що фіксуються у пам'ятці, відомі. Це прізвища поліської дрібної і заможної шляхти, переважно з продуктивним суфіксом -ськ-: Велигорський, Збаразький, Івановський, Корчевський, Лакговницький, Телецький, проте поряд із такими прізвищами є прізвища з суфіксами -енк(о): Васютенко, Евтушенко, Рудченко, Соболенко, Ятченко, -ен(я): Витеня, Гладеня, Дмитреня, Заиченя, Чорнушеня, -к(о): Брушко, Величко, Глушко, Зушко, -ич: Бабич, Воронич, Попович, Хецович, -ин: Бондарчин, Волошин, Дендешин, Іванишин, Улащинашин та ін. Два прізвища з суфіксом -ук: Сташук Яско (II, 34), Костюк Вітеня (II, 19 зв.). Жодного разу прізвище особи із формантом -енк(о) не подано в пам'ятці із кваліфікатором пан: Бѣлченко Устим (II, 33 зв.), Вакотенко Стецко (II, 19 зв.), Васютенко Івашко (II, 20 зв.), Евтушенко Клим (II, 20 зв.), Калитенко (II, 20 зв.), Коваленко Феде(и) (II, 41), Кожаненко Гаврило (II, 20), Лобченъко Грицько (IV, 48 зв.), Лосенко(II, 20 зв.), Малиенко Данило (III, 20 зв.), Миколаенко Іван (II, 19), Науменко Лаврин (III, 24), Носаченко Миско (II, 20), Рахленко Конон (II, 34), Рудиченко Гришко (I, 45 зв.), Саленко Андре(и) (III, 25), Федуненко (II, 20), Фернитихоренко (II, 19), Юръенко Семень (III, 32), Янченко Федор (III, 24), Ятченко Грицко (III, 25).

Домінуючим способом номінації особи у пам'ятці є використання двочленних формул. Проте слід розмежовувати спосіб називання чоловіків і жінок.

Чоловічі двочленні формули.

1. Ім'я + прізвище: Павло Адружски(и) (II, 10), Тишко Бабич (III, 24 зв.), Павел Венкуринов (II, 19), Ян Голуб (I, 24), Дахно Горянович (I, 7), Демид Дуб (III, 24), Степан Дудка (II, 20 зв.), Петръ Жеребило (II, 20 зв.), Васко Кабак (II, 20), Гарасим Ласка

(I, 7), Федор Швець (II, 20 зв.), Махно Кожушко (II, 20), Іван Пригода (I, 4), Гришко Пастух (II, 19 зв.), Велики(и) Данило (II, 19 зв.), Григор Басараб (II, 35 зв.), Яцко Дмитреня (II, 20 зв.), Адам Олизар (IV, 54 зв.).

Слід зазначити, що другий компонент може бути відапелятивною назвою — назви осіб за професією, заняттям: Семен Бондар (II, 19), Борис Дегтяр (II, 19), Іван Коваль (II, 41), особливостями зовнішності, характеру, мови: Левко Кривобоки(и) (II, 19), Климко Лысы(и) (II, 19 зв.), Семень Лихомысьль (III, 32), назви тварин: Самуе(л) Горноста(и) (II, 5), Евхим Заиченя (II, 20 зв.), птахів: Павел Воробе(и) (II, 20 зв.), Александро Ворона (II, 37 зв.), рослинного світу: Демид Дуб (III, 24), днів тижня: Павел Середа (II, 19), різних предметів побуту: Іван Лемеш (III, 23зв.), Прадка (II, 20), Кузма Скрипка (II, 19), назви органів людського тіла: Ярош Зуб (I, 23), Якуб Губа (I, 17), назви за місцем проживання: Сенко Литвин (II, 20), Сенко Русин (II, 20 зв.), Яхим Корецьки(и) (III, 17 зв.), абстрактні назви: Гарасим Ласка (I, 7) та ін. Зустрічаються і подвійні прізвища: Миха(и)ло Проскура-Сушинські(и) (II, 18 зв.), Миха(и)ло Сила-Новицьки(и) (II, 34 зв.), Михал Тыша-Быковські(и) (III, 23). Щодо будови переважають прості основи, хоча є й складні: Кривобоки(и), Кривощоки(и), Мукозоб, Пивоварски(и).

2. Ім'я + по батькові: Демид Жданович (I, 5), Наум Климович (I, 45 зв.), Ярош Семенович (II, 19), Петр Иличь (II, 19).

Жіночі двочленні формули.

1. Ім'я та прізвище чоловіка у формі присвійного прикметника жіночого роду: Миколаева Бранская (III, 13), Кондратова Бочуринская (II, 51), Романова Сингурова (I, 7).

2. Ім'я + прізвище чоловіка у родовому відмінку: Барбара Во(и)новського (III, 22), Катарина Вышполського (III, 29 зв.), Федора Есликовського (II, 22 зв.), Зофея Жаславського (I, 44), Ивтозиея Куровського (III, 13). Найменувань такого типу найбільше.

3. Ім'я + місце проживання: Зофея з Вышневеца (I, 32 зв.), Зофея з Карабчева (I, 2 зв.).

4. Ім'я + прізвище чоловіка: Катарына Збаражская (II, 3), Анна Комаровская (II, 40), Маруша Харлинская (II, 45).

5. Ім'я + прізвище з суфіксами:

а)-овн(а): Маря Бутовичовна (I, 47 зв.), Овдотя Сусловна (I, 18 зв.), Марина Мотовидловъна (III, 27 зв.);

б)-инк(а), -анк(а): Ева Вилжинка (II, 2 зв.), Маря Проскуранка (II, 20), Ядвикга Смятенчанка (II, 38 зв.);

в)-их(а): Гата (Хата) Деворчиха (II, 20), Стеця Севелиха (I, 14).

Цікавою щодо будови є назва Анна Алоиза Ходкевичова (III, 15), в якій ім'я складається з двох компонентів.

Чоловічі тричленні формули

1.Ім'я + по батькові + прізвище: Григор Игнатович Белошицки(и) (I, 30 зв.), Кондрат Хребтович Бочурынски(и) (II, 51), Левъ Богушевич Лукошински(и) (I, 8 зв.), Ян Федорович Браженски(и) (II, 35 зв.).

2. Ім'я + ім'я + прізвище: Алехандр Игнаци(и) Елец (III, 14).

3.Ім'я + прізвище + місце проживання: Абрамъ Мышка з Варковичъ (I, 26), Винценъты(и) Репковски(и) з Репокъ (I, 46), Януш Жаславски(и) з Острога (I, 48), Микола(и) Харлински(и) на Остроглядичах (I, 1 зв.).

4.Ім'я + прізвище (прізвисько) + прізвище: Минко Верещака Жолницки(и) (I, 23), Кондрат Дручанин Кнегинински(и) (II, 3), Даниел Васютински(и) Бышполски(и) (I, 12).

Жіночі тричленні формули.

1.Ім'я + ім'я та прізвище чоловіка у формі присвійних прикметників жіночого роду: Зофея Крыштофова Вължиная (II, 40). Одна номінативна одиниця.

2. Ім'я + родове прізвище + прізвище чоловіка у родовому відмінку: Катарина Куровского Верещинского (III, 10), Галена Тишанка Быковского (II, 17 зв.). Радоха Ждановна Щениевского (I, 7).

3.Ім'я + по батькові + прізвище: Полагя Гирмановна Белошицковна (I, 17 зв.), Ядвикга Сокоревна Бочуринская (II, 51), Анна Ходкевичовна Корецкая (II, 38 зв.).

4.Ім'я + місце проживання + прізвище: Зофея з Вишневецка Вишневецкая (I, 32 зв.), Зофея з Шарева Дзербицкая (II, 34 зв.), Теофиля с Хоцимира Хмелецькая (IV, 24), Анна з Штембергку Костчонка (II, 47 зв.), Кристина з Лого(и)ска Тишкевичовна (III, 7).

5.Прізвище + ім'я та прізвище чоловіка у формі присвійних прикметників жіночого роду: Кнегиницкая Семенова Дручани-

новая (III, 17 зв.). Це єдине у пам'ятці найменування особи жінки демонструє абсолютну залежність жінки від чоловіка, бо навіть не вказано імені, тим більше, що мова йде не про жінку простолюдина, а землевласницю.

Зустрічаємо й описову чотиричленну чоловічу формулу.

Ім'я + прізвище + 2 місця проживання: Владислав Доминик на Острогу и Заславу (III, 17).

Для називання жінок частіше використовуються антропонімічні утворення з чотирьох компонентів.

Жіночі чотиричленні формули.

1. Ім'я + родове прізвище у родовому відмінку + ім'я та прізвище чоловіка у формі присвійного прикметника жіночого роду: Татьяна Бережецкого Александровая Бутовичовая (I, 14 зв.), Олена Махаринского Николаева Казновская (III, 35), Райна Лишковского Александровая Жасковская (III, 35).

2. Ім'я + родове прізвище + ім'я та прізвище чоловіка у формі присвійних прикметників жіночого роду: Настазия Менницкая Станиславовая Пупковская (II, 41 зв.), Маруша Хребтовичовна Андреева Немиричовая (I, 16), Анна Прежевская Яновая Кросницкая (II, 17 зв.).

3. Ім'я + місце проживання + ім'я та прізвище чоловіка у формі присвійних прикметників жіночого роду: Зофея з Карабчева Романовая Ружинская (I, 2 зв.).

4. Ім'я + родове прізвище у родовому відмінку + ім'я та прізвище чоловіка у родовому відмінку: Маруша Бережецкого Ивановая Корчевского (II, 46 зв.).

Зустрічаються і поодинокі жіночі п'ятичленні формули: Овдотя Олычанка Невиданна Александровая Вороничовая (дружина Олександра Воронича) (II, 48 зв.), Маруша Ивановна Корчовна Николаева Дахновичовая (дружина Миколи Дахновича) (II, 33 зв.). Є одне п'ятикомпонентне іменування з топонімічною назвою: Кристына з Лого(и)ска Тишкевичовая Елцовая Константиновая (дружина Константина Елца) (III, 7)

Для ідентифікації особи інколи використовуються й такі описові назви: Андре(и)ко, Насонов зять (II, 19 зв.), Васко, Кравцов брат (II, 20), Васко, сын вдовы Яково(и) (II, 33 зв.), Васко, Яков шурин (II, 20), Калющенья Андре(и), Кощин брат (II, 19 зв.), Кре-

менецьки(и) Крыштоф, князь Збаражски(и) (II, 32 зв.), Андры(и) Калебинъ, сынъ Кочовъ с Пикуло(в) (IV, 62 зв.).

Таким чином, аналіз антропонімічної системи пам'ятки дозволяє констатувати, що остаточних, усталених формул іменування особи в першій половині XVII століття ще не існувало, переважало двочленне називання — ім'я + прізвище особи. Трикомпонентна антропонімічна формула номінації людини саме започатковувалася, тому спостерігається така значна різноманітність конструкцій. Способи називання особи відображали яскраво виражений класовий підхід та нерівність у суспільстві жінки і чоловіка: селяни іменуються переважно дво- та однокомпонентними утвореннями, для їх ідентифікації зовсім не характерні три- та чотиричленні антропонімічні формули, а при найменуванні жінки завжди підкреслюється її залежність від батька або чоловіка.

1. Керста Р. Й. Українська антропонімія XVI ст. Чоловічі іменування. — К., 1984.

2. Пахомова С.М. Сербська антропонімія 14 століття в контексті становлення формул іменування (на матеріалі Дечанських грамот)// Ономастика та етимологія. Збірник наукових праць на честь І. М. Железняк. — К., 1997.

3. Михайлов В. Н. О статусе антропонимов в системе современного русского литературного языка // Русское языкознание. — К., 1981. — Вып. 2.

4. Суперанская А.В. Сулова А. В. Современные русские фамилии. — М., 1984.

С. О. Вербич

ТОПОНІМИ БОЙКІВЩИНИ В КОНСПЕКТІ І. ВАГИЛЕВИЧА (ЕТИМОЛОГІЧНІ СПОСТЕРЕЖЕННЯ)

Для етимологізування онімної лексики важливе значення має будь-яка лінгвальна й позамовна (наприклад, історична, етнографічна) інформація, яка допомагає з'ясувати мотивацію внутрішньої форми назви. Однак пріоритетними під час аналізу структурно-семантичних зв'язків у її основі є, безумовно, діалектні факти (так, зокрема діалектну лексику, внаслідок специфіки її функціонування, характеризує такий важливий фактор, як географічна локалізація, яку часто лишають поза увагою під час етимологіч-